

Konopljan

GLASILO KOLEKTIVA IN DUPLATI JARŠE

ŠT. 4 — VII.

APRIL 1958

CENA 10 DIN

Maj mladosti in veselja

Pred durmi je veliki praznik socializma. Toliko je bilo že napisanega o 1. maju in vendar se nam vsem zdi prijetno misliti na dan, ki edini v letu resnično združuje vse proletarce sveta.

Narava sama ga je okrasila in ta okras je že v preteklem stoletju izrabil človek za svoj praznik. Preko najrazličnejših možnosti so dali socialisti za 1. maj dušek svojem veselju razpoloženju ter manifestirali svojo socialistično idejnost.

Z novo voljo stopa delovni človek za 1. maj nepredvidenim težavam nasproti v želji, da jih premaga. Parade, povorke in zabave za 1. maj so samo prikaz vsega onega, kar je s svojim trudom in delom izvršil delavec. V vrstah povork ni razlike med ljudmi, ki strumno stopajo pred stotisoči navdušenih gledalcev. To so delovni ljudje, to so socialisti. To so povorke in parade, v vseh deželah in ljudje vseh ras se jih udeležujejo.

V novi Jugoslaviji je dan poudarek temu socialističnemu prazniku z zakono-

nom, ki odreja plačan dela prost dan za 1. in 2. maj. S tem odlokom je naše državno vodstvo potrdilo željo vseh proletarcev, da manifestirajo svoj praznik. Ta odlok je možen samo v deželah, kjer vladajo delovni ljudje, ljudje, ki so bili sami delavci-proletarci.

Minili so časi, ko so cele vojske plačanih žandarjev preganjale veselo razpoloženega delavca, ki je praznoval svoj praznik. Konec je tistih dni, ko je bil prvi maj samo sen milijonov. Danes velika večina ljudi praznuje 1. maj. Le peščica jih je ostalo, katerim je ta praznik trn v peti in to peščico bodo pregazili milijoni, ki si želijo svobode, ki želijo enakopravnost in, ki zahtevajo, da sami odločajo o svoji usodi.

Pridružimo se tej armadi svobodnih delavcev in manifestirajmo socialistično solidarnost.

Naj živi 1. maj!

Živela naša ljudska republika in njen voditelj tov. TITO!

VSEBINA:

Lipovšek — Maj mladosti in veselja

J. Klešnik — Vsako podjetje mora stremeti po napredku

M. Skrinjar — Se o otroški paralizi

I. Sešek — Kako gledajo češki strokovnjaki

Ing. Sazanov — Razvoj barvanja tekstilnega blaga v kosih

Lipovšek — V ponedeljek ob 14. uri

Lipovšek — Sol, čebula in sladkor

J. Stele — II. zimska Tekstiljada na Zelenici

Lipovšek — 57, 58, 59, smuk

Spela — Vesela kronika

V. Habjan — Personalne spremembe

Foto — Ivo Sešek

Izdaja v 750 izvodih kolektiv tovarne »INDUPLATI«. Odgovorni urednik: Otmar Lipovšek. Natisnila in kličje izdelala Tiskarna »Jože Moškrič« v Ljubljani

Ob 17. obletnici zgodovinske odločitve

27. aprila se spominjamo pomembne zgodovinske odločitve resničnih predstavnikov slovenskega ljudstva pred 17. leti: ustanovitve Osvobodilne Fronte Slovenije. Pobudnik in glavni steber te organizacije je bila Komunistična partija Slovenije, okoli katere so se v tistih usodnih dneh zbrali tudi predstavniki vseh tistih političnih strank in skupin, ki so spoznali, da je Partija sposobna prevzeti odgovornost za vodenje ljudstva v boju proti okupatorju.

Osvobodilna fronta je kmalu pritegnila pod svoj prapor vse, ki so bili pripravljeni boriti se proti za-

sužnjevanju. Tako je kmalu bila v njenih vrstah velika večina slovenskega naroda, ki je zato ob strani ostalih svobodoljubnih narodov prispeval precejšen delež k zlomu okupatorjevega vojaškega stroja. Boj pa je bil dolg, poln trpljenja in žrtev.

In ko se 27. aprila spominjamo ustanovitve Osvobodilne Fronte, je prav, da se spomnimo tudi teh žrtev in se jim tako vsaj malenkostno oddolžimo za to, kar so prispevali v narodnoosvobodilni vojni za lepše življenje nas vseh.

Od 20. marca dalje imamo nov delavski svet

Ob veselih zvokih smo se pridružili našim sodelavcem ter stopili na volišče v predilnici, kjer je ob 6. uri zjutraj čakala dolga vrsta volilnih upravičencev.

Tudi na volišču v tkalnici je bila slika podobna. Volišči sta med seboj tekmovali, kdo bo žel boljši

Volitve v DS 20. marca 1958

volilni uspeh v pogledu 100 % udeležbe in manjšega števila neveljavnih oddanih glasovnic. Ne bilo bi pravično dati tu kakršno koli drugačno oceno kot vsi volilci so opravili svojo dolžnost razen 5 upravičenih in 2 neupravičenih. Na obeh voliščih je volilo 1063 volivcev, kar predstavlja 99,34 %. Neveljavnih glasovnic je bilo skupno 15.

V novi DS INDUPLATI so bili izvoljeni naslednji tovariši in tovarišice: Klešnik Jože (737), Ukmar Janko (735), Deržič Ivan (725), Orehek Jože (723), Perko Venčeslav (721), Sešek Ivo (710), Strojan (708), Zupan Pavle (705), Sitar Anton (700), Vavpotič Ivan (699), Hribovšek Slavko (694), Jerman Stane (688), Vojska Ivanka (683), Andromako Danijel (683), Hauptman Franc (667), Narat Milan (659), Ručigaj Anton (656), Zabavnik Franc (655), Koncilija Cilka (647), Gerkman Helena (638), Urbanija Viktor (638), Okorn Alojz (624), Levec Marija (605), Rakar Niko (592), Vrhovnik Pavla (579), Divjak Franc (578), Ves Mihaela (571), Dolinar Pepca (569), Benda Marta (566), Kokalj Viktor (565), Grilc Ljudmila (560) in Kokalj Ana (552) glasov.

V novem sestavu Delavskega sveta je 7 mladincev. Od celotnega sestava je 22 moških in 10 žensk, od tega 22 % nameščencev in 78 % delavcev.

Novemu Delavskemu svetu želimo v njegovi poslovni dobi obilo uspeha tako v pogledu tehničnih vprašanj podjetja kakor tudi v pogledu skrbi za človeka.

VSAKO PODJETJE MORA STREMETI PO NAPREDKU . . .

Intervju z upravnikom kina tov. Zornado

1. Od kdaj ste upravnik kina in zakaj ste se odločili, da ste prevzeli ta položaj?

»Upravnik kina sem od leta 1952, to se pravi od takrat, ko je bila montirana aparatúra. Nisem se sam odločil, pač pa sem bil kot vodja pogonskega oddelka nekako službeno postavljen za upravnika. S časom mi je postala stvar zanimiva in sem dobil veselje do tega.«

2. Pri katerih podjetjih nabavljate filme in ali imate pri tem kakšne težave?

»Filme nabavljamo pri vseh jugoslovanskih podjetjih za razpečevanje filmov. Pri nekaterih več, drugje manj. Edino podjetje, kjer vzamemo vse filme, je slovensko podjetje »Vesna«. Filmi tega podjetja imajo slovenski podnapis in so tudi kvalitetno zadovoljivi. Razen nekaterih izjem seveda. Zadnji »nemi« film, ki smo ga predvajali, nam je namreč dobavilo prav to podjetje.

Glede nabave se posvetujem z našim programskim odborom, ki ga je na pobudo občinskega kulturno

prosvetnega odbora imenoval sindikat. Na skupnih sestankih pregledamo ponudbe in sestavimo program. Težava je v tem, ker si filmov predhodno ne moremo ogledati. Izbiramo le na podlagi prospektov in opisov, kar pa ni lahko. Zato se zgodi, da publika ni vedno zadovoljna s programom. Vsekakor pa so najbolj priljubljeni kriminalni in cowboy-ski filmi.

In še v nečem je težava. Lansko leto so naša podjetja nudila skupno z domačimi in uvoženimi filmi ca. 140 filmov. Mi pa rabimo za naš letni program 104 filme, torej kot vidite izbira ni velika.«

3. Kako Vas je prizadela zvezna uredba: »Odloko o razdelitvi skupnega dohodka podjetij za prikazovanje filmov«?

»Naše kino podjetje je pod upravo sindikalne podružnice Induplati. Po lanski uredbi bi se podjetje lahko osamosvojilo, česar mi nismo storili. To se je izkazalo za podjetje negativno, ker z novo uredbo podjetja pod upravo organizacij ali ustanov plačajo od skupnih dohodkov 15 % dajatev ne glede na višino

dohodka. Medtem ko bi naše podjetje po predpisani lestvici plačalo 9 % dajatev na dohodek. Obveznosti v višini 15 % tečejo od 1. I. 1957. Poleg tega odvajamo še 5 % dohodnine občini.«

4. Ali je nastala s to uredbo nevarnost za obstoj kina na tej osnovi?

»Za enkrat ni nevarnosti za obstoj podjetja. V skrajnem primeru bi morali ukiniti medvedenske predstave, ker so premalo obiskane in jih večkrat krijemo z nedeljskimi predstavami. S tem pa bi zopet nastale težave pri podjetjih, ki nam filme dobavljajo. Kajti povsod smo vezani na določen odstotek filmov, katerega smo dolžni koristiti, če hočemo ostati odjemalci.«

5. Kateri film izmed teh, katere ste predvajali v vašem kinu, je bil po vašem mnenju najboljši in kateri je imel najboljši finančni uspeh?

»Zelo je ugajal ameriški barvni film »V vrtincu«, predvsem zaradi dobro podane igre glavne igralka. Ta film je dosegel tudi najboljši finančni uspeh. Izmed domačih filmov pa sta dosegla najboljši finančni uspeh oba dela »Vesne«.

6. In kateri film je bil po vašem mnenju najslabši?

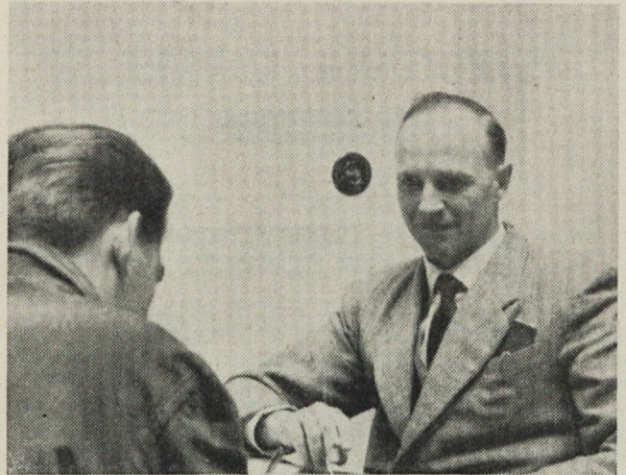
»Na to vprašanje je težko odgovoriti, kajti slabih filmov je veliko.«

7. Kakšno je vaše mišljenje glede predvajanja ozkih poučnih filmov?

»Pobudo za to zelo pozdravljam, ker je teh filmov danes vedno več na razpolago, tako poučnih kakor tudi zabavnih. Prednosti teh filmov so, da si jih lahko ogledajo manjše skupine, poučne filme lahko predvajamo večkrat in končno je predvajanje teh filmov povezano le z minimalnimi stroški. Tudi šole se že poslužujejo tega načina poučevanja. Mnenja sem, da bi tovarna lahko nabavila aparaturo.«

8. Kako je s koordinacijo Kino-Partizan?

»S sedanjim novim odborom smo se že dogovorili glede tega in imam vtis, da bomo lahko delali skupaj. Seveda bo moral Partizan skrbeti za red in disciplino na odru in v dvorani.«

Tov. Zornada Aron

9. Slišal sem, da nameravate uvesti cinemaskop. Ali bi mi lahko povedali kaj o tem?

»Vsako podjetje mora stremeti po napredku. Tudi mi smo že dalj časa premišljevali, da bi uvedli cinemaskop, za kar pa ni bilo finančnih sredstev. Vendar smo se sedaj odločili za nakup in imamo dodatni del aparature naročen v podjetju »Iskra« v Kranju.

Osebnostno se ne navdušujem za ta sistem, ker s povečavo slike avtomatično zmanjšamo koristni prostor dvorane. Nujna pa je preureditev na ta sistem zaradi tega, ker so podjetja za nabavo filmov nabavila v inozemstvu cinemaskop filme, katere moramo predvajati tudi mi, če nočemo publiko prikrajšati za to noviteto.«

Še o vprašanju otroške paralize

Otroška paraliza je postala v zadnjih letih tudi za nas pereč problem. Ker se bolezen pojavlja vsako leto v večjem obsegu je nujno, da se seznanimo na kratko s še ne popolnoma raziskano boleznijo. Najbolje bo, da si ogledamo dogodke kar po vrsti.

Poliomielitisa je bilo do konca prejšnjega stoletja tako malo, da v svetovni javnosti skoraj ni bilo govora. V začetku tega stoletja pa se je najprej pojavila v severnih deželah t. j. na Švedskem, Finskem itd. Leta 1916 pa je v ZDA prvič zavzela širši katastrofalni obseg.

Zanimalo nas bo, kdo je pravzaprav povzročitelj otroške paralize? Leta 1909 so na Dunaju dokazali, da je povzročitelj otroške paralize virus. Razna raziskovanja na tem področju do leta 1948 pa so ugotovila v glavnem:

1. Poliomiolitisa v preteklosti ni bilo.

2. Poliomiolitisa se najbolj javlja v deželah, ki imajo v svoji zemljepisni legi hladno klimo. V deželah, ki imajo toplo oziroma vročo klimo, ga skoraj ni.

3. Za poliomielitisa bi lahko rekli, da je stroga sezonska bolezen poznega poletja ali zgodnje jeseni.

4. Poliomielitisa je predvsem otroška bolezen, izjemoma prizadene tudi odrasle.

5. Poizkusi so pokazali, da izloča bolnik virus skozi črevo in da nastanejo v bolnikovi krvi protitelesca, ki nevtralizirajo virus.

6. Virus poliomielitisa je proti zunanjim vplivom precej odporen in vzdrži n. pr. v vodi dalj časa.

Z uvedbo tkivne kulture so postala raziskovanja dostopna vsem laboratorijem. Od tedaj dalje se je

začelo intenzivno delo, ki nam je rešilo celo vrsto nerešenih vprašanj. Danes pa če pogledamo, smo že aktivno posegli v tok dogodkov in to s cepivom.

Infekcija z virusom poliomielitisa je bila že zdavnaj zelo razširjena. V slabih higienskih razmerah, ki so vladale pred bakteriološko dobo, so se srečali skoraj vsi otroci z virusom poliomielitisa v tistih ugodnih prvih mesecih, ki zanje okužba ni pomenila bolezni, temveč tiho imunizacijo. Ravno tako je n. pr. mati, ki je prebolela infekcijo, dobila v svoji krvi protitelesca, ki so jo imunizirala obenem pa so ta telesca prehajala tudi na plod in ga v prvih mesecih življenja varovala bolezni. Iz tega lahko vidimo, da je infekcija lahko bila splošna, ni pa bilo očitnih obolenj. Ko pa se je pri nas začela bakteriološka doba, smo začeli v večji meri posvečati pozornost higieni. Posledica tega pa je bila, da otrok, ki so ga varovala materina protitelesca in je bil v začetku odporen proti bolezni, je v poznejši dobi zbolel za očitno boleznijo. Ni torej hladna klima tisti faktor, ki olajšava razvoj bolezni, temveč so vzrok bolezni urejene higienske razmere.

Z nadaljnjim razvojem higienskih razmer pa nastopa pri poliomielitisu značilna sprememba, namreč v kateri dobi se pojavlja. Med tem, ko so pred leti obolevali le majhni otroci, se je sčasoma začela starostna doba pomikati navzgor in čim starejša je oseba, ki je zbolela tem večja je bila možnost smrtnosti.

Škrinjar Majda

(Se nadaljuje)

KAKO GLEDAJO ČEŠKI STROKOVNJAKI NA STAGNACIJO V LANENI INDUSTRIJI

Lanene tekstilije so v pretežni večini namenjene za gospodinjstvo in za notranjo dekoracijo stanovanj, zato mora lanena industrija svoje izdelke prilagoditi za opremo modernih stanovanj.

S hitrim tempom življenja se menja tudi način prebivanja, kar se predvsem odraža v kapitalističnih deželah, kjer so lanene tkanine namenjene predvsem izvozu ter za sodobno opremljanje stanovanj uporabljajo tkanine iz sintetičnih materialov, iz katerih je možno izdelati najrazličnejše tkanine v poljubnih barvah.

Kako se bo torej pri vsem tem znašla tekstilna industrija, katera uporablja klasično vlakno, to je lan?

Popolnoma napačno bi bilo mnenje, da je treba lastnosti in karakteristike lanu skriti in mu vsiliti izgled drugih materialov. Ravno nasprotno. Lan se uveljavlja podobno kakor volna ali les najbolj takrat, če se poudari njegov specifični karakter, to je značaj naravnega rastlinskega vlakna in ne sintetičnega.

Iz tega lahko predpostavljamo, da se bodo uporabljale za izdelavo tkanin za gospodinjstvo in dekoracijo, tkanine iz zelo visokih ali zelo nizkih številčk lanene preje, pri katerih pridejo značilnosti lanu posebno do izraza.

Ta razvojna pot bo imela vpliv tudi na barve teh tkanin. Zato bodo za barvanje lanenih tkanin najprimernejši zelo močni toni, ki bodo pokrili naravno barvo lanu ali pa barve, katere izhajajo iz naravnih barve lanu in material bolj tonirajo kot obarvajo to se pravi, da stopnjujejo prirodno barvo lanu.

V prvem primeru damo laneni tkanini dekorativni poudarek, v drugem pa poudarimo njegovo prirodno žlahtnost, ki bo najbolj primerna za novo sodobno opremo notranjih prostorov.

Najprimernejši je zato surov lan ali več oziroma manj beljeni.

Vkljub vsem tem lastnostim pa strokovnjaki ne smejo opustiti težnje, da odstranijo nekatere slabe lastnosti lanu kot so to mečkanje in robat otip.

Povsod po svetu zasledimo na lanenih tkaninah najbolj zastarelo motiviko. Na ostalih tekstilih se kaj hitro uveljavlja sodoben dessen, medtem ko pridelovalci lanenih tkanin še vedno uporabljajo za dessiniranje motiviko staro 200 ali več let, ki pa ne vzpodbuja pri novem nakupu. Če torej lanene tkanine za dekoracijo stagnirajo iz tega razloga, bo treba čim prej najti novo pot, se pri tem otresti starih vzorcev, da se bo lanena tkanina v bodoče uveljavila v modernem okolju.

Bodočnost lanenih tkanin zahteva posebno skrb za vsak artikel. Tu nekaj primerov:

Prti

Potrebno je razvijati vse vrste prtov in vsakemu dati svoj karakteristični izgled: slavnostni prt, beli družinski in restavracijski prt, barvasti vrtni prt. Pri damast in jacquard prtih je treba ustvariti nove dessene, ki ustrezajo modernemu stilu. Čeprav se v kolekcijah že dolgo vrsto let držijo vzorci, ki ponazarjajo rastline, rože in podobno, je treba najti novo pot k novemu izražanju, k izrazitejšim, pretežno abstraktnim vzorcem. Ravno tako se mora patroniranje razvijati iz dosedanjega senčenja k uporabi izrazitejših vezavnih efektov.

Zavese

Za tiskane zavese je potrebno uporabljati ves repertoar struktur, katere poudarjajo material in zvišajo barvni efekt tiska.

Posteljno perilo

Finoča številčk preje za laneno posteljno perilo vedno bolj narašča in bo naraščala še nadalje.

Gradli za žimnice

Prvenstveno se je treba premakniti od vzorcev, ki so nastali v letih od 1880 do leta 1930. Enostavnejši, izrazitejši in moderni tipi jacquardskih in listovih dessenov dajo temu blagu popolnoma nov in nepričakovan izgled.

Brisače in brisalke

V sodobnem okolju prenehajo biti samo uporabni predmet in pridobivajo vedno bolj dekorativni pomen. Zato se tu teži k živim barvam in enostavnejšim jacquardskim vzorcem.

Dokončno je treba nadalje rešiti vprašanje lanenih tkanin za oblačila. Pri tem se poraja problem apretiranja proti mečkanju. Laneni sako v moški poletni garderobi bi lahko postal del stalnega oblačila. Moški še vedno kobilejo med težkim Tveedom in športnimi oblačili in ne najdejo primerne načina, kako bi se v toplih poletnih dneh v mestu oblačili. Lahko bi se za ženske uveljavil lahki laneni palet.

Pri vzorčenju je treba predvsem ohraniti karakter lanu in ga ne imitirati z izgledom kakšnega umetnega vlakna ali volne. Efektiva preja se tu posebno uveljavi prav kakor tonsko barvanje materiala.

Ivo Sešek

Priredil po »Tekstil-Praha«
Československo, 1958

RAZVOJ BARVANJA TEKSTILNEGA BLAGA V KOSIH

Kakor smo že prej videli, nudi kontinuirni (neprekinjeni) način barvanja velike prednosti, tako v smislu kvalitete, kakor tudi z ozirom na povečanje produktivnosti procesa. Omeniti je pa treba, da uporaba tega procesa prihaja v poštev le v obratih z veliko produkcijo in ki barvajo dnevno po 1 do 2 barvna tona na enem stroju. V srednjem računajo, da pri kontinuirnem postopku znaša hitrost procesa 50 m/min. Če predpostavimo, da mora znašati priprava za tak način barvanja pri 16-urnem delovnem dnevu 3 ure, potem bi znašala produkcija samo za en tak stroj 39000 m. Iz tega je razvidno, da mora biti za tak način barvanja produkcija res zelo velika. Druga značilnost tega procesa je ta, da za tako veliko produkcijo, mora biti tudi velika produkcija v predpripravi t. j. kuhanje, beljenje, sušenje, navijanje itd. Z ozirom na vse to, kontinuirni procesi barvanja so se predvsem udomačili v USA, medtem ko v Evropi se je v glavnem razširil fulard-jigger postopek (Pad-Jig Verfahren), ki ga v nasprotju s kontinuirnim postopkom imenujejo diskontinuirni ali prekinjeni postopek. Fular-Jigger postopek se je udomačil tudi še zato, ker ne zahteva velikih investicij. Kakor že pove samo ime, cela naprava sestoji v glavnem iz dveh strojev: 2, 3, 4 ali še večvaljnega fularda, ki se nahaja v neposredni zvezi z jiggerjem in event. s širinskimi pralnimi strojem. Za lahke tkanine zadostuje dvovaljni fulard z enkratnim potapljanjem in enkratnim ožemanjem. Za težke in goste tkane tkanine mora biti najmanj dvotaktno potapljanje tkanine v impregnirno oz. barvno floto in dvokratno ožemanje. Za take tkanine odgovarja trovaljni fulard. Korito fularda (Chassis) mora biti čim manjšega volumena. S tem dosežemo po eni strani manjše izgube na impregnirni (oziroma barvni floti), po drugi pa dosežemo hitrejšo obnavljanje flote v koritu. Slednje je zelo važno n. pr. pri barvanju z indigosoli, direktnimi barvili, oziroma z vsemi onimi barvili, kjer prihaja do izraza afiniteta (privlačnost) barvil do materiala, ki ga barvamo.

Z ozirom na lego valjev, razlikujemo 3 vrste fulardov: vodoravne (fiba, Peter fulard od tv. Konrad Peter Liesstal itd.), navpični n. pr. od tv. Benninger, Uzvil in poševni, ki se je uporabljal pred drugo svetovno vojno.

Kot naslednji pogoj za brezhibno delovanje fularda je preciznost njegove izdelave in kvaliteta gumi valjev, ki mora biti točno določene trdotne stopnje in izdelana oz. obložena z gumo najboljše kakovosti. Vodoravni fulardi so tudi lahko brez posebnega korita, pri njih vlogo korita opravlja prostor ob stiku dveh vodoravno ležečih valjev, oziroma prostor, ki nastane med vodoravno in vzporedno ležečimi štirimi valji pri fibi.

Po impregniranju tkanine z fino dispergiranim redukcijskim barvilom oziroma z barvilom, ki je v vodi topno, se mora blago naviti na valj. Odlaganje tkanine je manj priporočljivo. Po končanem fulardiranju se blago mora takoj prenesti na blizu stoječi jigger, kjer se izvrši redukcija in končno fiksiranje reduciranega pigmenta, oziroma razvijanje in fiksiranje barvila pri indigosolih in direktnih barvilih. Z ozirom na težo tkanine, naenkrat impregnirajo 500 do 1000 m tkanine. Ta količina je optimalna za nadaljnje delo na jiggerju. Po impregniranju večinoma eventualno sušenje tkanine zanemarjajo in navadno reducirajo fiksiranje in dokončavaajo barvanje kar z mokro tkanino. Le pri barvanju z indigosoli je priporočljivo tkanino po fulardiranju posušiti. V tem primeru se dobijo bolj nasičeni barvni toni. Pri redukcijskih barvilih se redukcija izvrši pri 50—60° C. Temu sledeči postopki: oksidacija, pranje in končna obdelava so isti kot pri navadnem postopku na jiggerju. V primeru, da poseduje barvarna širinski pralni stroj, potem je boljše, če se vse zaključne operacije izvršijo na njem. Pripomniti je pa treba, da mora imeti tak širinski pralni stroj vsaj 6 korit z vmesnimi ožemalnimi valji.

Kakor je že rečeno, po tem postopku dosežemo boljše prebarvanje, večjo egalnost od začetka proti koncu tkanine, boljše obstojnost na drgnjenje in delno tudi na pranje. Izgled pobarvane tkanine je popolnoma miren.

Razumljivo je, da ta postopek v smislu rentabilnosti zaostaja za kontinuirnimi postopki, toda napram klasičnemu barvanju na jiggerju ima precejšnje prednosti tako z ozirom na kvaliteto, kakor tudi z ozirom na prihranek časa in pare. Proizvodni stroški pri tem procesu so razmeroma visoki, toda za barvanje manjših partij in z zahtevo kvalitetnega barvanja, ta postopek daje najboljše rezultate.

Kakor je že bilo rečeno, pocenitev produkcije dajejo le kontinuirni postopki. S principi barvanja teh postopkov pa se bomo seznanili prihodnjič.

Ing. S. Sazanov

(Nadaljevanje sledi)

Tov. Vida Tomšičeva med nami

se bo v bodoče posvetila glavna skrb. Stanovanjska izgradnja, uslužnostni obrati ter vrsto drugih vprašanj bo treba rešiti — ne samo planirati. To se bo zgodilo, ker bomo o teh stvareh sami odločali v okviru družbene skupnosti. Vrsta vprašanj bo ostala še naprej samo vprašanje, ki pa bo tudi slej ko prej zahtevalo ustrezno rešitev.

Preko zborov proizvajalcev in preko naše ljudske oblasti bomo urejevali tok našega življenja, ki je v mnogoterih stvareh že danes zavidanja vreden.

Veseli smo, da so nas obiskali naši predstavniki. Še bolj smo veseli, da vsi poznamo ljudi, za katere smo glasovali. Pot nam je jasna. Težave je treba poznati, se z njimi spoprijeti in jih odpraviti. Večja storilnost dela in skupno reševanje vseh problemov sta naš cilj, sta dvig življenjske ravni delovnega človeka v naši skupnosti.

FEBRUAR — MALO DNI — VELIKO NESREČ!

V februarju so se pripetile v oddelkih naše tovarne naslednje nesreče:

Predilnica	Tkalnica	Oplemenitilnica	Ostali	Skupaj	Od tega na poti na delo in z dela
2	6	—	3	11	3

V primerjavi z januarjem, se je število nesreč precej dvignilo, posebno če upoštevamo, da je imel februar samo 28 dni.

Uspehi v proizvodnji niso popolni, če so spremljeni s povečanim številom nesreč. Zato vedno in povsod poleg večje intenzivnosti pri delu, tudi večja previdnost. Samo tako bomo dosegli zmanjšanje nesreč in s tem povečali naše delovne uspehe.

Iz meseca v mesec

JASNO IN JEDRNATO

Pretekli mesec smo imeli ob priliki predvolilnih zborovanj v gosteh nekaj znanih predstavnikov našega javnega življenja. Obiskali in poročali so nam tovariš Koder iz Kamnika, tovariš Stanovnik iz Beograda in tovarišica Vida Tomšičeva.

Vsi imenovani so pred veliko večino članov našega kolektiva govorili o uspehih naše družbene ureditve, o uspešnem razvoju socializma v naši državni skupnosti in o ugledu nove Jugoslavije v mednarodnem svetu.

Lepo je poslušati, kaj vse smo storili v letih po vojni, ker se prevečkrat zatakamo v problemih, ki so ozkega lokalnega pomena. Seveda je treba v bodoče misliti tudi na te stvari, ker je prav s tem dano težišče našega nadaljnega dela. Veliki objekti, ki so terjali investicije, stojijo. Sedaj je na vrsti človek, kateremu

Tečajnice I. kuharskega tečaja Induplati 1957-58

SOL, ČEBULA IN SLADKOR

Da postaneš mojster nekega dela, rabiš gotovo znanje. Ni namreč mojster tisti, ki ga je nadrejeni za to delo določili, temveč tisti, ki s potrebnim strokovnim znanjem obvlada zahtevano delo.

V petek 28. februarja smo se odzvali vabilu tečajnic, ki so v sklopu naše sindikalne podružnice posečale kuharski tečaj. Priredile so zaključno slavnost, ki je prav v teh primerih kaj mikavna.

S potrebno zadržanostjo so dekleta pripravile in vodile vse potrebno do oficialnega pričetka slavnosti.

V zelo okusno pripravljene jedilnice naše menze so uredile potrebno in sprejele svoje goste, ki naj bi ugotovili dvojen uspeh kuharskega tečaja. Prvič se je marsikatero dekle šele na tem tečaju seznanila s kuharsko umetnostjo in vodenjem potrebne birokracije za dobro izvedbo zadane naloge, drugič pa so tečajnice uspešno zaključile svoj tečaj, kar je razvidno iz dejstva, da so ne samo posečale tečaj, ampak postale mojstri kuharske umetnosti.

Strokovno vodstvo nad tečajem je imela Višja gospodinjstva šola s sedežem v Grobljah. Predavateljice so svojo nalogo dobro opravile in jim gre na tem mestu priznanje, ki je kaj skromno, vendar želimo prenesti vest o njihovi sposobnosti med vse naše delavce in bralce Konoplana. Upajmo in želimo, da bi sledili temu tečaju še drugi z istim ciljem. Upajmo tudi, da bo rezultat prihodnjega tečaja enak temu.

Zadovoljstvo nad doseženim ciljem je stopnjevalo prijetno vzdušje in dekleta so se skupno z gosti zavrtale v ritmu polk in valčkov. Ura, ki nikdar ne čaka, je edina ubirala svojo pot dalje in tako vse prehitro zahtevala, da se razidemo. To smo storili. Poslovili smo se in šli spat.

Še enkrat me je ura premotila in to, ko sem snival o okusni francoski solati z majonezo, o dobrem pecivu in odličnih likerjih. Škoda da je konec, ni mi ga pa žal, ker vem, da bo odslej 35 deklet znalo z mojstrsko veščino pripraviti jedila najrazličnejših vrst, katere redko srečamo na jedilnem listu.

Tečajnicam čestitam k doseženemu uspehu in s tem izpolnujem na tem večeru dano obljubo, da bom pisal o stvari, ko bo za druge zadeva že pozabljena.

Otmár

V PONEDELJEK OB 14. URI

S kolegom sva se ustavila pri glavnih vratih.

Nekaj parov radovednih oči je zrlo v naju. Še bolj radovedna sva bila midva, zato sva se končno tudi ustavila pred »našo trgovino«.

Kaj hitro se je razvil pogovor in na mestu razgovora se je pričelo tarnanje. Eni so bili namreč prepričani, da nekateri obiskovalci naše trgovine vsakokrat ob tem času čakajo na mastne zalogaje. Spraševali smo tu in tam in dobili povsod isti odgovor. Naša trgovina je javna trgovina in sme v njej kupovati vsakdo. Malce nerodna reč je to, da bi v takih okoliščinah napravili boljši red kakor je sedaj, ko na predlog predsednika naše sindikalne podružnice tovariša Draščeka žrebajo številke za vrstni red pri nakupovanju. S tem načinom je namreč vsem v enaki meri dana možnost biti pri nakupu prvi ali zadnji, ne glede na to, koliko časa že kdo čaka. Včasih je bilo to drugače, sedaj je temu konec in storjen je velik korak naprej k boljši organizaciji prodaje.

Prepričani pa smo tudi v to, da prave poštenosti pri nakupovanju še vedno ni, saj nekateri kupujejo naše tkanine v kratkih časovnih obdobjih za težke tisočake, ki nemalokrat presegajo enomesečni zaslužek in to blago v takšni količini nimajo za kaj drugega rabiti, kot po vsej verjetnosti za preprodajo. To pa ni lepo in morda se da s pametnim predlogom napraviti v tem pogledu kakšna izboljšava. V kolikor pa ne bo ostalo pri stanju kot je in bo marsikateri zastoj čakal na tisto, kar bi za osebno porabo nujno rabil, pa ne more dobiti, ker je vedno vse prodano.

Naj zatorej te vrstice nihče ne smatra za drugo, kot za dejanski prikaz stanja kakršen je. Veselilo bo pa vse naše bralce mnenje članov našega kolektiva v tem vprašanju.

Priporočamo se zatorej za prispevek, katerega bomo prihodnjič objavili

Otmár

Nekaj čakajočih pred »našo trgovino«

KAKO SMO DELALI V MESECU FEBRUARJU 1958

Izpolnitev količinskega plana:

predilnica	104,2 %
tkalnica	117,3 %
gasilske cevi	91,6 %

Izpolnjevanje norm je bilo sledeče:

predilnica	120,1 % v normi delalo	261 delavcev
tkalnica	115,6 % v normi delalo	408 delavcev
oplenitil.	132,0 % v normi delalo	64 delavcev
tiskarna	120,0 % v normi delalo	19 delavcev

Povprečno doseganje norm je bilo 118,8 % in je v normi delalo 752 delavcev.

Konec februarja smo imeli zaposlenih delavcev 1058 in 10 vajencev. Zastojev zaradi električne energije ali drugih vzrokov ni bilo. Produkcija se je v vseh oddelkih normalno odvijala.

NAŠI OBRAZI

Pod to rubriko vam bomo odslej objavljali slike naših sodelavcev, kateri so vedno na svojem mestu in to na vidnem mestu, da jih po navadi prav zaradi tega ne vidimo.

Iz vseh oddelkov bodo prišli na vrsto tisti, ki jim pritiče mesto v našem glasilu. Nikjer ni rečeno, da ne boš, draga bralka ali bralec to že v bližnji prihodnosti ti. Zatorej si oglejte »naše obraze«, ki so tokrat resnično naši.

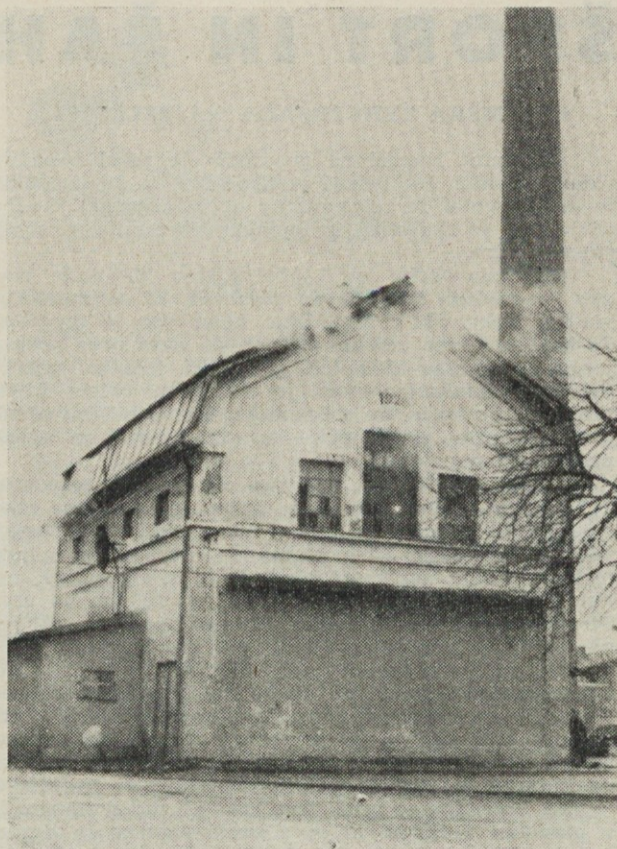
Za to številko smo izbrali kar dva in sicer tovariša Janežič Ivana in Vouk Janeza. Desetletje in več je minilo, odkar sta prestopila prag našega podjetja. Vsak dan in v vsakem vremenu ju srečamo na dvorišču. Kadar bežimo pred mrazom v zaprte prostore ali iščemo v poletni vročini sence, sta tovariša Janežič in Vouk pri svojem delu na mrazu in na soncu.

Naše želje za njuno, da bi čimprej asfaltirali tovarniško dvorišče in da bi mehanizacija tudi zanj pomenila napredek, kajti zaenkrat spadata med redke, ki smatrajo breme lažje od 100 kg za lahko.

mm

Tovariša Vouk in Janežič sredi med nami

Letos obhaja kotlarna IPI 30-letnico svojega rojstva. Toda ko so leta 1928 montirali kotle, so bili ti že 30 let stari. Naša želja — Se na mnoga leta

Vi vprašate —**MI ODGOVARJAMO**

Vprašanje: V katerem kraju bo letos naša sind. podružnica postavila platneno vas za taborjenje?

Odgovor: Letos bomo logorovali v Strunjanu v Slovenskem Primorju, nedaleč od Pirana. Točneje bomo ta kraj opisali v prihodnji številki našega lista. Poseben članek bo posvečen kot vsako leto taborjenju in ostalim zanimivostim v zvezi s taborjenjem.

*

Vprašanje: Kadar bomo imeli na morju svoj počitniški dom, ali bomo imeli tedaj tudi svoj motorni čoln, katerega bi lahko prosto uporabljali letoviščarji v našem bodočem domu?

Odgovor: Zaenkrat ni predvidena nabava motornega čolna, v kolikor pa bi kasneje vznikla želja večjega števila letoviščarjev po motornem čolnu, bi o tej stvari razpravljal dokončno naš Delavski svet.

*

Popravek: V številki 3/VII našega lista se je v članek »Žolčna razprava« na tretji strani, zadnji odstavek vrnila neljuba pomota. Popravek se glasi: saj je bilo nekaj prosilcev za vstop v II. stanovanjsko zadrugo s strani komisije odklonjenih, in ne, kakor je bilo objavljeno.

Op. urednika

ŠPORT IN ŠAH

II. ZIMSKA TEKSTILIADA NA ZELENICI

»Izstopiti! Naprej ne gre več!« je rekel Inko in ustavil Kombi. Na ledeni cesti od Tržiča do Ljubelja je močan veter že res nevarno ogrožal vožnjo. Godrnjaje smo se skobacali iz toplega avtomobila v mrzlo zimsko jutro.

Do restavracije na Ljubelju smo hodili še eno uro po snežnih zametih in plazovih, ki so marsikje visoko prekrivali cesto. Mrzel veter nas je prepihal do kosti, ko smo vendar prispeli do naše prve postojanke, kjer smo si hoteli privoščiti izdaten zajtrk. Prijazna natakarka nam je s toplim čajem hitro vrnila dobro voljo. To sobotno jutro smo bili mi njeni prvi gostje — ostale ekipe so se najavile za ogled proge šele popoldne.

Velika melišča na Zelenici, na katerih prirejajo Tržičani smučarske tekme še pozno spomladi, se razprostirajo v neposredni bližini doma. Znani smučarski tekmovalci Križaj Zdravko mi je pravil, da je na teh terenih možno napraviti 3 km dolgo smuk progo, na kateri dosežejo tekmovalci brzino čez 100 km na uro. Strmi in popolnoma zaledeneli plazovi so napravili na nas precej mučen vtis, toda to smo morali danes premagati, kajti sindikalna podružnica nas je poslala na tekmo zato en dan prej, da se novih terenov privadimo. Kljub močnemu vetru, ki nikakor ni hotel vsaj za malo popustiti in nas je večkrat prisilil, da smo se morali opreti na palice, smo večkrat prevozili teren, na katerem so bili že pripravljene koli za nedeljske tekme. Popoldne so prišli trenirati tudi drugi smučarji, v glavnem Tržičani, ki so s svojo sigurno in drzno vožnjo dokazovali, da bo drugi dan ostra borba za najboljša mesta.

V nedeljo zjutraj nas je naš vodja Frane budil že pred 6. uro in nam razdelil startne številke. »Sedaj gre pa zares,« smo si rekli in se kar bolj molče odpravili na zajtrk. V centru Tržiča je že kar mrgolelo smučarjev, ki so se vzpenjali na kamione, ki so vozili do mesta, kjer je visok plaz zasul cesto.

Tržičani so dobri organizatorji — v svojem številmem odboru za pripravo II. zimske Tekstiliade so imeli celo referenta za vreme. Kaj je on delal ne vem, toda v nedeljo smo imeli na splošno presenečenje, lepo sončno in mirno vreme. Tekmovanje v veleslalomu se je pričelo točno ob napovedanem času in v razmeroma kratkem času se je na 800 m dolgi progi z 20 vratci zvrstilo nad 70 tekmovalcev, ki so bili razdeljeni v tri skupine: starejši člani, člani in mladinci. Poleg posamičnega, se je tekmovalo tudi za ekipni plasman, za kar smo tudi mi prijavi svojo ekipo: 1 st. člana, 3 člane in 1 mladince.

Naši tekmovalci pred startom na Zelenici

Že pred startom nas je spremljala smola. Vsak tekmovalci je hotel pred odločilnim trenutkom preiskusiti sneg in smuči, zato je nastalo na spodnjem delu proge strašno divjanje. V tej gneči je imel naš Janez karambol z drugim smučarjem in si pri tem zlomil nogo. Kljub bolečinam ni hotel, da ga takoj odpeljejo v dolino in je vztrajal ob progi do konca ter nas med vožnjo vzpodbujal.

Tekme so otvorili mladinci in med prvimi je pričel ovijati med vratci Peter. Nenadoma ga je v zgornjem delu proge, ki je bil zelo strm in leden, spodneslo in se je zakotalil daleč po strmini. Za povratek na progo bi potreboval mnogo časa, zato je odstopil. Dosti več sreče ni imel Franc, kateremu se je že pri prvem zavoju odpela smučka in je za pripenjanje zapravil mnogo dragocenih sekund. Zaradi ekipnega plasmana je moral nadaljevati vožnjo in se s časom 1,49 plasiral na zadnje 11. mesto.

Člani so vozili daljšo progo kot mladinci in st. člani. Vsi naši trije so več ali manj srečno pripeljali skozi cilj. Izmed 47 tekmovalcev so zasedli sledeča mesta: Stele Janez 6. s časom 0,56, Burja Matevž 23. (1,18) in Strojani Janez 41. (2,26,3).

Pri starejših članih je startal Primožič Franc in nam zopet dokazal, da je rutiniran tekmovalci. Izmed 10 tekmovalcev je zasedel s časom 0,46,1 odlično 3. mesto.

Kot ekipa smo zasedli 4. mesto za Predilnico Tržič, IBI Kranj in Tekstilno šolo Kranj.

Po končanih tekmah je tržiška GRS prepeljala ponesrečenega Janeza v saneh do ceste, od tam pa z rešilnim avtom do Tržiča. Tudi ostali smo morali pohiteti, kajti v Podljubelju nas je že čakal Kombi. V avtu smo postali zopet dobre volje, saj smo upali, da smo letos kljub smoli, ki nas je spremljala, dosegli dosedaj največji uspeh.

I. S.

57, 58, 59 — SMUK

Skozi pozno zimsko jutro se je naš avtobus poln potnikov prebival po dolini Bistrišče. Še nekaj sto metrov in stali smo pod poljanami, ki so bile v nedeljo 16. marca prizorišče velikih meddruštvenih smučarskih tekem.

Kar precej visoko smo morali, da smo prišli do kraja, kjer so zadnja vratca proge za veleslalom predstavljala cilj. Močno zasopli, toda dobre volje, smo se znašli med smučarji, ki so v družbi svojih spremljevalcev in sotekmovalcev zbirali voljo in pogum za k sreči nekrvavo borbo in vendar za naslov najboljšega.

Tekmovanje je pripravilo TVD Partizan iz Jarš in je treba vsem organizatorjem kakor tudi sindikalni podružnici Induplati izreči vse priznanje. Bilo je, kot smo pričakovali. Bilo je tako, kot smo si že nešteto krat želeli, da bi bilo. Med tem, ko so šli tekmovalci počasi proti startu, so na cilju njihovi vodje pripravljali ekipe in žrebali startne številke. Zapisnikarju se je skupno prijavi 45 tekmovalcev iz »Podjetja«, Titana, Sivilanita in SŠD Kamnik, vsi iz Kamnika ter Stola iz Duplice, TVD Partizana iz Mengša, SŠD Domžale iz Domžal in domači tekmovalci TVD Partizana Jarše. Večina moštev je imela pri žrebanju srečo in so dobila moštva po eno od prvih startnih števil. Manj sreče so imeli tekmovalci iz Mengša, kateri so žrebali najnižjo številko 13 in pa tekmovalci SŠD Kamnik, kateri so vozili kot zadnji.

Vse močnejše se je sonce upiralo v pobočja Slevnega in gola rebra so postajala večja in večja. Čas je pritiskal, treba je bilo pohiteti, da ne skopni še tisti sneg, ki je edini še preostal na razpolago. Dobra organizacija in okoliščine so zahtevale, da se tekmovanje prične in pričelo se je točno ob napovedanem času.

Starter je spustil ob 10. uri prvega vozača na progo. Bili smo razočarani, ker smo navajeni, da opravi delo predvozača eden najboljših. Tokrat takšnega ni bilo na mestu in predvozač se je majal po progi, se nekajkrat zavalil v sneg in končno vendarle srečno pristal na cilju.

Takoj za njim je startal tekmovalc s številko 1. Bil je iz Titanove ekipe. Krepko se je držal in z eno nesrečo dobro privozil v cilj. Drugi je vozil tekmovalc iz Duplice, zelo dobro in zelo lepo. Bili smo priče lepim in drznim vožnjam. Tretji je startal Vulkan Frenk iz Domžal. Vkljub lepi vožnji se je enkrat zavalil v sneg, vseeno pa je v končnem plasmanu zasedel 7. mesto, kar je v tako številni konkurenci prav dobro. Za nas Jaršane je vzdušje doseglo višek, ko je zapustil start naš tekmovalc Stele Janez. Tudi on je imel smolo in dobrih 100 m za startom zgrešil vratca ter se moral vrniti, kar ga je stalo nekaj dragocenih sekund, katere so kasneje zadoščale zmagovalcu, da je tovariša Steleta odrinil na drugo mesto. Vseeno pa nas je Stele prijetno presenetil in pokazal solidno znanje in lepo vožnjo.

Tako so se vrstili tekmovalci drug za drugim in z več in manj sreče privozili v cilj. V celoti so nastopili prilično dobri tekmovalci, od katerih pa se da izločiti nekatere, ki so v smučanju solidnejši in imajo poleg tega tudi nekaj sreče.

V veleslalomu je zmagal Pelc Andrej iz Domžal, s startno številko 23, kar je brez dvoma lep uspeh, toda po prikazani vožnji mu brez pridržka pritiče naslov zmagovalca na tem tekmovanju. Mesto zmagovalca je bilo pred tekmovanjem namreč nezasedeno in vsakomur na razpolago, zato želimo ostalim tekmovalcem v prihodnje samo več sreče, da pa bodo to dosegli, je treba imeti potrebno znanje in pa rutino.

Tekmovalna proga na Slevem je bila dolga 800 m in imela 110 m višinske razlike. Na progi je bilo 27 vrtic. To tekmovanje je bilo tudi ocenjevalno tekmovanje za naslov društvenega prvaka Partizana Jarše, kateri prejme prehodni pokal sindikalne podružnice Induplati. Ta naslov si je letos priboril tovariš Stele Janez.

Takoj za tekmovanjem v veleslalomu, so se tekmovalci ter gledalci napotili na drugo progo, kjer se je tekmovalo v organizaciji sindikalne podružnice Titan v smuku.

Proga za smuk je bila dolga 600 m z višinsko razliko 180 m. Še enkrat so se pomerili dobri smučarji za naslov prvaka v smuku, tokrat brez tekmovalcev iz Domžal. Zmagal je naš tekmovalc tovariš Stele Janez pred Pečevnikom iz Svilanita in Šunkarjem iz Titana, ki si z enakim časom delita drugo in tretje mesto. Tekmovalci iz Induplati tudi tokrat niso, razen zmagovalca, zasedli boljših mest in bo treba v bodoče še precej smučati, da bodo postali resni konkurenti, tokrat boljšim.

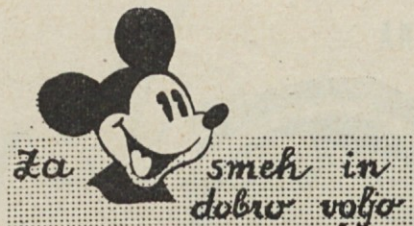
Sredi popoldneva smo zopet sedli v naš avtobus, zadovoljni nad lepim in dobro uspelim tekmovanjem.

Takšnih prireditev si še želimo. Takšne razgibane in dobro organizirane prireditve bomo radi posejali.

Otmar

Strojan Janez starta za veleslalom na Slevem

VESELA KRONIKA

Pusta smo že v prejšnji številki pokopali, tokrat se pa spomnimo še dela naše tovarniške ograje, ki se je podrla in je vredna samo še pokopa. Res, da ni bilo treba ljudi za to delo, ker je ograjo kar premog zasul istočasno z vsem našim veseljem in žalostjo.

Še ni zamrl zadnji smeh tega dogodka, ko nam je B. povedal, da je prosil sodelavko naj mu prinese »dve frišne žemlje in škatljo starih Zeta cigaret«, za malico pa je prinesla deklica dve stare žemlje in škatljo novih Zeta. Nerodna zadeva kakor ona, ko sta se dve predici na stopnišču pogovarjali in reče prva drugi: »Al je Juhana dava za malco?« druga pa je razumela drugače in odgovorila: »Dons ne bo juha, dons bojo makaroni.«

Neprijetno je tudi, če imamo med nami hauptmana (k sreči sedaj samo enega), ki je mnenja, da je pripravljen sprejeti prosvetno delo v našem Partizanu pod pogojem, da gre »Partizan s svojo telovadbo ven iz dvorane!« Čudne so take izjave, posebno če jih da nekdo, ki ima pred nosom še eno dvorano, v kateri ni telovadbe.

No, smo ravno v dvorani, pa poleg drugega lepo prosim naše ljudi, ki filme vrtijo, da nam prizanesejo z nemimi filmi v 20. stoletju, saj še zato ne vemo, kaj smo storili, da smo pri vsaki predstavi kaznovani s čakanjem na pričetek predvajanja filma. Pravijo, da to mora tako biti, da tudi oni cel film vidijo, ki stalno bolj pozno pridejo. Ne, to res ni pošteno, prav kakor

uporaba novega stroja za rezanje salame, pa z njim pečenko režejo. Sem dobila nedavno tega tak košček pečenke, da sem popolnoma uverjena v to, da je odrezan z novim strojem, sicer bi bil sigurno debelejši.

Prav rada čitam tudi dnevne vesti, zato predlagam, da bi naša kurirka odnesla časopis, naslovljen za »Menzo Induplati«, na naslov. Menda to ni tako težko, če opravi pot do ambulante brez tarnanja, lahko še časopis v menzo odnese, ki je od ambulante oddaljena samo nekaj korakov. Seveda je treba za to malo dobre volje, pa gre in upajmo, da bo to tudi šlo,

drugače bo tako kakor z Malči, Zofijo, Ivo, Marijo in Dano tokrat, ki ne znajo ali nečejo v tkalnici držati reda v stranišču. Teh nekaj izjem bomo v prihodnje še s priimkom imenovali, če bodo še nadalje mislile, da so stranišča kraj, kjer se lahko človek nekulturno obnaša.

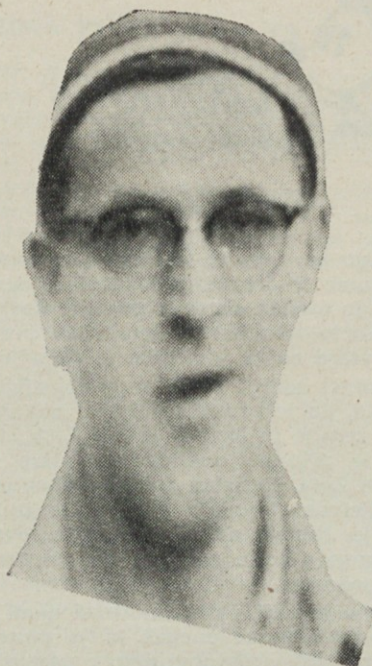
Upajmo, da bo to pomagalo in teh imen ne bomo več srečali. Do prihodnjic pa še na pošto čakajmo, ki smo jo naslovili na neki inozemski urad za proizvodnjo Satelitov s prošnjo, da nam jih nekaj za poizkuse odstopijo. V Jaršah se je število Lajk že povečalo in bi lahko z njimi izvršili eksperimente, dokler ne bo prepozno, če pa bo, pa bo —

kakor ažurnost naših vodij skladišč, ki niso razstavili svoje inventure, kakor je to napravil nekdo iz »naše« razglasne postaje za 1. obletnico sviranja po želji.

Pa še drugič kaj —

Vaša Špelca

VSAK MESEC ENA

Slika (karikatura) — fotokarikatura — Ivo Sešek
Lipovšek Otmar — urednik Konoplana
»Konoplan je kar v redu«

**OB PRVEM MAJU, TEM VELIKEM PRAZNIKU
DELA IN MLADOSTI, SO VSE NAŠE MISLI IN
DOBRE ŽELJE PRI VAS — DRAGI SODELAVCI**

UPRAVA PODJETJA
DELAVSKI SVET IN UPRAVNI ODBOR
ZVEZA KOMUNISTOV IN SINDIKAT

PERSONALNE IZPREMEMBE

Vstopi:

1. Cerar Vladimir, predilec, z dnem 4. III. 1958,
2. Jemc Ivan, predilec, z dnem 4. III. 1958,
3. Razpotnik Anton, predilec, z dnem 4. III. 1958,
4. Zobarnik Anton, predilec, z dnem 4. III. 1958,
5. Žargi Jože, električar, z dnem 6. III. 1958,
6. Šurk Miklavž, tekst. tehnik, z dnem 10. III. 1958,
7. Blejc Franc, ključavničar, z dnem 13. III. 1958,
8. Korbar Franc, tekst. tehnik, z dnem 1. III. 1958, po 4 ure dnevno,
9. Gol Ana, mokra predica, z dnem 17. III. 1958,
10. Gorta Ana, mokra predica, z dnem 17. III. 1958,
11. Grbec Helena, kot snažilka, z dnem 17. III. 1958,

12. Grčar Jože, predilec, z dnem 17. III. 1958,
13. Grčar Peter, predilec, z dnem 17. III. 1958,
14. Hribar Marjan, predilec, z dnem 17. III. 1958,
15. Jurak Štefka, mokra predica, z dnem 17. III. 1958,
16. Karo Ciril, tekst. tehnik, z dnem 17. III. 1958,
17. Klopčič Srečo, predilec, z dnem 17. III. 1958,
18. Mastnak Frančiška, mokra predica, z dnem 17. III. 1958,
19. Obreza Mihaela, mokra predica, z dnem 17. III. 1958,
20. Prelovšek Ivanka, mokra predica, z dnem 17. III. 1958,
21. Rataj Ana, mokra predica, z dnem 17. III. 1958,
22. Tomažič Marija, mokra predica, z dnem 17. III. 1958,
23. Zajc Marija, mokra predica, z dnem 17. III. 1958,
24. Česnik Jože, električar, z dnem 19. III. 1958,
25. Gregorin Francka, motovilka, z dnem 19. III. 1958,
26. Sasso Ana, mokra predica, z dnem 19. III. 1958,
27. Zupan Zofija, motovilka, z dnem 19. III. 1958,
28. Sodnik Marija, mokra predica, z dnem 19. III. 1958.

Izstopi:

1. Trebušak Rudolf, predilec, bil zaposlen v podjetju 23 dni, je samovoljno zapustil delo brez odpovedi.
2. Kavčič Mihaela, tkalka, bila zaposlena v podjetju 12 let in pol. Iz podjetja je izstopila zaradi družinskih razmer — mali otroci.
3. Štebe Marija, motovilka, bila zaposlena v podjetju 4 leta. Iz podjetja je izstopila zaradi tega, ker je dobila zaposlitev bliže doma, ima majhne otroke.
4. Šurk Anton, tkalski mojster, v podjetju je bil zaposlen 9 let. Iz podjetja je izstopil zaradi izselitve iz naše države v Avstrijo.
5. Lamberšek Marija, tkalka, v podjetju je bila zaposlena 15 let. Iz podjetja je izstopila sporazumno z upravo.
6. Dimc Anica, motovilka, v podjetju je bila zaposlena 7 let. Iz podjetja je izstopila sporazumno z upravo.
7. Mlakar Ančka, navijalka, v podjetju je bila zaposlena 12 let. Iz podjetja je izstopila sporazumno z upravo.
8. Raspotnik Anton, predilec, v podjetju je bil zaposlen 12 dni. Iz podjetja je izstopil zaradi tega, ker ni prestal enomesečne poizkusne dobe.

PRATIKA

Pravijo, da naj mali traven zakuri setvi in ji, če je treba, še s snegom malo pognoji, saj vse mu bo pozabljeno ob dobri žetvi, naj še tako za vsakim grmom z drugim vremenom nori, zakaj če se vreme le preveč na vsa usta smeje, da je še za žabe v mlaki premalo moče, se bo še tako kesalo in jokalo pozneje, da bo pridelek pobilo bolj od najhujše toče.

SPORED FILMOV KINA INDUPLATI

- 16.—17. marca »V znaku Venere«, italijanski zabavni;
- 19.—20. marca »Mož brez zvezde«, ameriški vestern v barvah;
- 23.—24. marca »Streljaj prvi«, ameriški kriminalni;
- 26.—27. marca »Heroji so utrjeni«, franc. umetniški;
30. marca, 1. maja »Sin Ali Babe«, ameriški zabavni v barvah;
- 3.—4. maja »Protí pričam«, ameriški kriminalni;
- 7.—8. maja »Haiva«, kitajski vojaški;
- 10.—11. maja »Poslednji Komanč«, ameriški vestern v barvah;
- 14.—15. maja »Padli angel«, ameriški kriminalni.

Uprava kina